

je navedena u Ugovoru o radu i u ovoj tužbi, a ne Kraljevica, Kančina 5, kako stoji na potvrdi HP-a o primitku pošiljke, na koju se poziva tuženik. Obvezao se dostaviti potvrdu o prebivalištu, s time da ističe da otprilike pola godine živi u Krljevici, a pola godine u Tršću (Kraljev vrh). Tuženik je uzvratio da je tužitelj odjavio s danom 29. veljače 2020., a tu odjavu da je izvršio u travnju 2020., ali s datumom otvaranja stečaja.

4. Tuženik u podnesku od 10. svibnja 2022. ističe da je tužitelj zaprimio odluku o prestanku radnog odnosa dana 27. travnja 2020., a to da je potvrdio svojim potpisom. Dostavio je tužiteljev dopis od 30. travnja 2020. kao dokaz navedenog.

5. Na ročištu za glavnu raspravu dana 25. svibnja 2022. tužitelj je izjavio da čini nespornim da je tužitelj zaprimio odluku o otkazu Ugovora o radu dana 27. travnja 2020., pa da stoga snižava tužbeni zahtjev tako da potražuje ukupni iznos od 54.000,00 kn sa zateznom kamatom, kako je precizirana u tužbenom zahtjevu, a koja teče na iznose od po 18.000,00 kn od 16. travnja 2020., 16. svibnja 2020. i 16. lipnja 2020., na ime plaće za ožujak, travanj i svibanj 2020. Tuženik je pristao na djelomično povlačenje tužbe, pa je valjalo za iznos od 36.000,00 kn spp, odnosno za zahtijevanu plaću za mjesece lipanj i srpanj 2020., riješiti kao u točki I. izreke rješenja, pozivom na odredbu članka 193. stavak 2. ZPP-a.

6. Sud je proveo dokaz uvidom u dokumentaciju koja prileži spisu, te pribavom podataka od HZZO i HZMO, o trajanju obveznog zdravstvenog osiguranja i o stažu osiguranja, odnosno odjavi mirovinskog osiguranja.

7. Sniženi tužbeni zahtjev tužitelja nije osnovan.

8. Nije sporno da su stranke sklopile Ugovor o radu na neodređeno vrijeme, dana 2. svibnja 2019., tužitelj kao radnik a tuženik ako poslodavac.

9. Nije sporno da je nad tuženikom kao poslodavcem kod ovog suda otvoren stečaj dana 28. veljače 2020. pod posl. br. St-598/19.

10. Nije sporno da tužitelj, koji je nesporno bio član uprave tuženika, u utuženom razdoblju nije dolazio na posao i nije radio, odnosno da nije raspoređen na druge poslove, te da su mu prava i obveze člana uprave prestali po samom zakonu otvaranjem stečaja (članak 159. stavak 1. Stečajnog zakona – NN 71/15 i NN 104/17, dalje SZ).

11. Nije sporno da je tužitelj odluku o otkazu Ugovora o radu zaprimio dana 27. travnja 2020.

12. Nije sporno da se u Odluci o otkazu Ugovora o radu navodi da se Ugovor o radu otkazuje, i da tužitelju s danom 29. veljače 2020. prestaje radni odnos, a isto je razvidno iz te Odluke, koja nosi isti datum (list 14 spisa).

13. Sporno je da li je tužitelju radni odnos prestao dana 29. veljače 2020., kako stoji u Odluci, ili dana 27. travnja 2020. kada je tužitelj zaprimio navedenu Odluku.

14. Prema odredbi članka 133. stavak 1. Zakona o radu (NN 93/14, NN 127/17 i NN 98/19), radnik koji smatra da mu je poslodavac povrijedio neko pravo iz radnog odnosa, može u roku od 15 dana od dostave odluke kojom je povrijeđeno njegovo pravo, odnosno od saznanja za povredu prava, zahtijevati od poslodavca ostvarenje toga prava. Prema odredbi stavka 2. istog članka, ako poslodavac u roku od 15 dana od dostave zahtjeva radnika iz stavka 1. ne udovolji tom zahtjevu, radnik može u daljnjem roku od 15 dana zahtijevati zaštitu povrijeđenog prava pred nadležnim sudom. Prema odredbi stavka 3. istog članka, zaštitu